

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

10 juli 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

RESOLUTIE AFDELING MUSICAL AAN HET KONINKLIJK CONSERVATORIUM TE BRUSSEL

RESOLUTIE EN VERZOEKSCHRIFT AANMOEDIGINGSPREMIES VOOR LANDINGSBANEN

RESOLUTIE VLAAMSE CONVENTIE

VERZOEKSCHRIFT ACADEMISCHE GELIJKWAARDIGHEID VAN GEMENGDE OPLEIDING-
SPARCOURS

VERZOEKSCHRIFT TOEPASSING VAN HET VIPA-DECREET

VERZOEKSCHRIFT SOCIALE TEGEMOETKOMING IN DE VORM VAN EEN SANITAIRE CHE-
QUE

VERZOEKSCHRIFT MOBILITEIT EN INVOERING VAN BEDRIJFSVERVOERPLANNEN

VERZOEKSCHRIFT WOON-WERKVERKEER MET PRIVÉ-BUSSEN

VERZOEKSCHRIFT FIETSBELEID IN VLAANDEREN

Inhoud

Nr. 63

Woensdag 10 juli 2002
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Voorstel van resolutie van mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Luc Martens, Kris Van Dijck en Gilbert Vanleenhove betreffende de afdeling musical aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel – 1265 (2001-2002) – Nr. 1	
Bespreking en intrekking	1
Sprekers : mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Gilbert Vanleenhove, Marino Keulen, André Moreau, Jo Vermeulen, Dany Vandenbossche en Dirk De Cock en minister Marleen Vanderpoorten	
Voorstel van resolutie van mevrouw Ann De Martelaer, de heren Jan Van Duppen, Koen Helsen en Jan Roegiers en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen betreffende de ongelijke behandeling bij de toekenning van aanmoedigingspremies voor landingsbanen – 1252 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	
Verzoekschrift betreffende de aanmoedigingspremies voor landingsbanen – 1198 (2001-2002) – Nr. 1	
Bespreking en verslag	5
Voorstel van resolutie van de heer Luc Van den Brande c.s. betreffende een Vlaamse Conventie – 1281 (2001-2002) – Nr. 1	
Bespreking	5
Sprekers : de heren Luc Van den Brande, André Denys, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy en Francis Vermeiren	
Verzoekschrift betreffende het verlenen van academische gelijkwaardigheid aan gemengde opleidingsparcours – 1261 (2001-2002) – Nr. 1	
Verslag	13
Verzoekschrift betreffende de toepassing van het VIPA-decreet – 1274 (2001-2002) – Nr. 1	
Verslag	13
Verzoekschrift betreffende de toekenning van een sociale tegemoetkoming in de vorm van een sanitaire cheque – 1275 (2001-2002) – Nr. 1	
Verslag	13
Verzoekschrift betreffende mobiliteit en de invoering van bedrijfsvervoerplannen – 1276 (2001-2002) – Nr. 1	
Verslag	13
Verzoekschrift betreffende woon-werkverkeer met privé-bussen – 1277 (2001-2002) – Nr. 1	
Verslag	13

Verzoekschrift betreffende het fietsbeleid in Vlaanderen
– 1278 (2001-2002) – Nr. 1
Verslag

14

Regeling van de werkzaamheden

14

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 11 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHT VAN VERHINDERING

Marleen Van den Eynde : gezondheidsredenen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Luc Martens, Kris Van Dijck en Gilbert Vanleenhove betreffende de afdeling musical aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel – 1265 (2001-2002) – Nr. 1

Bespreking en intrekking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Grouwels, mevrouw Van Hecke en de heren Martens, Van Dijck en Vanleenhove betreffende de afdeling musical aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel.

Zoals afgesproken zal de minister hieromtrent eerst een verklaring afleggen.

Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de voorbije weken is heel wat te doen geweest over het mogelijke verdwijnen van de musicalafdeling van de Erasmushogeschool in Brussel. Er zijn in de commissie verscheidene vragen om uitleg over gesteld. In de plenaire vergadering is het onderwerp een paar keren ter sprake gebracht tijdens het actuele vragenuurtje.

Ik heb altijd gezegd dat we moeten vermijden om in aanvaring te komen met de autonomie van de hogescholen, en dat we omzichtig moeten omsprin-

gen met eenmalige financieringen. Ik heb verscheidene malen contact gehad met mensen van de musicalafdeling. Wij hebben de zaak bekeken met het kabinet van de minister van Cultuur. De voorbije dagen heb ik de mensen van de musicalafdeling nogmaals ontvangen.

Allerlei argumenten, ook van mensen buiten de afdeling, hebben mij ervan overtuigd dat het voor de studenten het best zou zijn om voor het volgend academiejaar een overgangsregeling uit te werken. Deze zou erin bestaan dat aan het departement Onderwijs een bedrag van 75.000 euro ter beschikking wordt gesteld. Op die manier kan de school in september opnieuw van start gaan met een klas. De studenten moeten wel in september een toelatingsproef afleggen. Er wordt hen dan de garantie gegeven dat zij de opleiding kunnen afwerken.

Ik benadruk dat het om een overgangsmaatregel gaat. Ik heb gemerkt dat er allerlei problemen zijn met de kunstafdelingen in hogescholen. Het gaat dikwijls om opleidingen die afgebouwd moeten worden. Er zijn specifieke klachten over de speciale enveloppen waarmee moeilijk kan worden gewerkt. Er zijn opmerkingen over sommige opleidingen die op verschillende plaatsen worden aangeboden en zo elkaar beconcurreren. Dat is niet aangewezen.

Er zal dan ook een werkgroep voor kunstonderwijs met de betrokkenen uit de sector worden geïnstalleerd. Daar zal in alle sereniteit over de toekomst van het hoger kunstonderwijs worden gediscussieerd. Wij zullen de volgende maanden naar een oplossing zoeken. De financiering van het hoger onderwijs zal onder de loep worden genomen, en er zal kritisch worden gekeken naar de opleidingen die in Vlaanderen worden opgericht en naar mogelijke overlappingsen. Als dat constructief gebeurt, zoals ik dat de voorbije weken heb ervaren, kunnen er de volgende maanden belangrijke structurele beslissingen worden genomen. Dan kan er worden gewerkt aan een meer structurele en fundamentele oplossing voor het hoger kunstonderwijs, vanaf 2003-2004. Daarom heb ik ervoor gekozen om die opleiding die slechts één keer voorkomt in Vlaanderen eenmalig te ondersteunen met dat krediet van 3 miljoen frank, zodat men verder kan. We streven ernaar om vanaf september 2003 een meer structurele oplossing te vinden voor een aantal problemen die rijzen in het hoger kunstonderwijs. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, we zijn natuurlijk zeer verheugd over wat we hier deze ochtend horen over de redding van de musicalopleiding van het Koninklijk Conservatorium van Brussel.

Het verheugt ons dat er een overgangsmaatregel wordt genomen, in de vorm van een eenmalige ondersteuning. Het verheugt ons eveneens dat er een structurele oplossing zal worden gezocht voor de hoger kunstonderwijs. Dat dit moet gebeuren, is ook een element van het voorstel van resolutie dat we hier deze ochtend willen voorleggen aan het parlement. Dat waren meteen ook de twee essentiële vragen aan de Vlaamse regering die in ons voorstel waren opgenomen.

Ik wil eveneens beklemtonen dat het zeer belangrijk is dat deze musicalopleiding, de enige van die aard in Vlaanderen, nu wordt gevrijwaard. In Nederland kent men vijf dergelijke opleidingen. We zien dat het musicalgenre steeds populairder wordt, ook in Vlaanderen. Het zou al te erg zijn mochten we voor de bezetting van de musicals in Vlaanderen steeds mensen gaan halen in Nederland, terwijl we hier heel wat talentrijke jongeren hebben. Zoals ik reeds in de commissie zei, heb ik zelf een van de laatste optredens van de musicalafdeling van de Erasmushogeschool kunnen bijwonen. Ik was erg onder de indruk van het talent van die jonge mensen op het gebied van zang, dans, theater, choreografie en muziek. Dit was een prachtige combinatie.

Mevrouw de minister, het is zeer belangrijk dat we in de toekomst dit soort nieuwe kunstuitingen ook aan bod kunnen laten komen in ons onderwijs. Ik ben heel blij dat u de opvatting hebt laten varen dat kunstopleidingen moeten kunnen worden opgevangen binnen de enveloppen waarover de hogescholen vandaag beschikken. We weten dat de kunsthogescholen het overal zeer moeilijk hebben. We steunen dan ook volkomen uw initiatief om de hele problematiek te bespreken, een initiatief dat u wellicht zo snel mogelijk na het reces zult nemen.

Wel zou ik de geachte leden willen vragen dat we alsnog ons voorstel van resolutie zouden kunnen handhaven. Het voorstel zegt eigenlijk wat de minister net heeft aangekondigd. Dit zou een gelegenheid bieden voor alle fracties in dit parlement om de minister hun steun toe te zeggen met betrekking tot de beslissing die ze vandaag heeft genomen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mevrouw de minister, u zegt dat er werkgroepen zullen komen om na te gaan hoe het hoger kunstonderwijs eventueel kan worden hervormd. Binnen welke financiële marges zal dat gebeuren ? Zal dat gebeuren binnen de marges van de bestaande enveloppen, of laat u de mogelijkheid open dat men met andere financiële middelen over de brug zou komen ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan natuurlijk niet vooruitlopen op die discussies. Ik heb daarnet in mijn toelichting duidelijk aangegeven dat de problematiek echt globaal moet worden bekeken. Hoe werkt de enveloppe nu ? Wat is de problematiek voor het hoger kunstonderwijs ? Waarom zijn er die aanhoudende klachten ? Dit dateert natuurlijk niet van dit jaar. Het is al een tijdje bezig. Tegelijk is er de vraag of er toch ook geen probleem is met het aanbod.

U weet beter dan ik dat er destijds bij het uitschrijven van het hogescholendecreet een discussie is geweest over het hoger kunstonderwijs. Men dacht er toen ook aan om dat onder te brengen in één aparte hogeschool. Onder meer wegens reacties uit de sector zelf is men toen niet verder op die denkspoor doorgedaan. Er werd toen eigenlijk ook wel een territoriumstrijd gevoerd. Men wilde behouden wat men had.

Ik denk dat ook die discussie opnieuw moet worden aangezwengeld. Men moet zelfkritisch de situatie bekijken. Wat bestaat er in Vlaanderen ? Wat is echt kwaliteitsvol en wat is dat niet ? Men moet dat echt durven doen.

Daarom zeg ik dat ik dat debat heel globaal wil voeren. We zullen dan zien wat het resultaat daarvan is. Komt men tot de conclusie dat er echt absoluut bijkomende financiering nodig is, dan zullen we op dat moment nagaan binnen welke budgettaire marges dat mogelijk is.

We kunnen dit doen in het begin van het volgende parlementaire jaar. Ik zal nu echter niet op de mogelijke conclusies vooruitlopen. Ik stel enkel dat ik die problematiek heel open en heel breed wil bekijken.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, ik wil een korte reactie kwijt, zowel op de mededeling

Keulen

van de minister als op de uiteenzetting van mevrouw Grouwels. Ik denk dat we blij mogen zijn met de maatregelen van de minister. Zij biedt daarmee een oplossing voor een acute nood inzake de start van het academiejaar 2002-2003 voor die musicalafdeling. Het is inderdaad een afdeling die op heel wat supporters kan rekenen. Mevrouw Grouwels heeft het mooi verwoord. Het heeft natuurlijk alles te maken met het hoogstaande kwalitatieve aanbod en met het feit dat alle mensen die daar afstuderen, daarna ook internationaal aan de bak komen. Dat is dus duidelijk op basis van wat ze tijdens hun opleiding hebben geleerd.

Er zijn veel mensen die inspanningen hebben geleverd om dat eerste jaar te redden. Mevrouw Grouwels, precies vanuit die gezamenlijke inspanningen wil ik u vragen om uw voorstel van resolutie in te trekken. De acute nood voor de start van het academiejaar 2002-2003 is gelenigd. De minister heeft duidelijke uitspraken gedaan. Wat betreft de structurele oplossing voor de musicalafdeling, maar eigenlijk ook globaal voor de plaats van het hoger kunstonderwijs binnen de hogescholen, moeten we tijdens het volgende parlementaire jaar dat debat voeren. De minister heeft meegedeeld dat ze daarover een werkgroep zal oprichten. Ze zal daarover ook communiceren met het parlement en met de 2 commissies – Cultuur en Onderwijs – die tot nog toe met dit dossier heel erg bezig zijn geweest. Samen hebben ze daarover ook hoorzittingen gehouden.

Dit is zeker een debat waarin het laatste woord nog niet gesproken is. U hebt inspanningen geleverd. Ook vele andere collega's uit alle fracties hebben al inspanningen geleverd. Het zou goed zijn om inderdaad opnieuw met een propere lei te starten. Ook vanuit dat oogpunt wil ik u vragen om uw voorstel van resolutie in te trekken. Laten we de komende maanden afwachten wat er aan nieuws te melden valt, en laten we dit dan samen verder opvolgen om tot een structurele oplossing te komen voor dat hoger kunstonderwijs binnen of buiten de hogeschool.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik sluit me aan bij wat de heer Keulen net heeft gezegd. In de commissie had ik me als volgt uitgedrukt : 'Indien de musicalafdeling aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel zou verdwijnen, zou dat een verarming betekenen voor onze Vlaamse cultuur en

voor ons Vlaams onderwijs.' Ik voel me dus heel gelukkig met de beslissing van onze minister. We moeten haar daar allemaal in steunen.

Rekening houdend met de concrete inspanning, meer dan men had kunnen verwachten, wil ik ook het volgende vragen. Trouwens, de mensen die direct bij deze musicalafdeling betrokken waren, geloofden er zelfs niet meer in. We hebben een van de voornaamste woordvoerders ervan in de commissie kunnen aanhoren, en hebben hem toen aangemoedigd de strijd voort te zetten.

Mevrouw Grouwels, ik geloof in u, en ik waardeer uw werk en uw optreden in heel wat aangelegenheden, maar ik sluit me aan bij de vraag van de heer Keulen uw voorstel van resolutie in te trekken. Ze is immers niet nodig. Ik waardeer uw voorbereidend werk voor dit voorstel van resolutie, maar het antwoord erop is nu al gegeven. We hoeven er dus niet meer over te stemmen. Sommigen zullen voor stemmen, en anderen tegen, maar voor u heeft het een meerwaarde het voorstel van resolutie in te trekken.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Mijnheer de voorzitter, collega's, heel wat aanwezigen hebben met hun vragen en initiatieven een rol gespeeld in het vinden van deze goede oplossing. De mensen van de sector hebben in de hoorzitting een en ander kunnen toelichten. Bovendien is er intern overleg geweest, en hebben we in het parlement het dossier in de goede richting kunnen sturen.

Ik waardeer dat CD&V als oppositiepartij ons heeft uitgenodigd het voorstel van resolutie mee te ondertekenen. We hebben dat echter niet gedaan, omdat we als leden van de meerderheid kozen voor de weg van het interne overleg. Dit voorstel van resolutie heeft echter de druk op de ketel kunnen houden en was dus nuttig.

De minister van Onderwijs heeft op basis van wat er is gezegd en wat er is ingediend, het besluit genomen dat ze zojuist heeft toegelicht. Het is een belangrijk besluit. Er is een overgangsmaatregel waardoor deze studierichting kan overleven. Als we er immers een hap, een jaar, uit halen, dan moet ze weer van nul af beginnen. Bovendien heeft de minister voor volgend jaar een structurele aanpak aangekondigd, en werkgroepen over de financiering en de spreading.

Vermeulen

Ik steun de minister in haar voornemen dit grondig te benaderen. Hoeveel opleidingen zijn er, en waar? Voor het kunstonderwijs kan het belangrijk zijn dat dit eens in alle openheid wordt onderzocht en dit met aandacht voor diversiteit, complementariteit en aanbod.

Ik wil de minister ook feliciteren. Ik heb me destijds wat boos gemaakt, omdat de politiek zich bij dit soort dossiers altijd verschool achter de autonomie van de hogescholen. Dat is vaak correct, maar soms zijn er maatschappelijke noden of problemen die dat overstijgen en waaraan we toch aandacht moeten besteden. In dit geval ging het om de vraag of Vlaanderen een musicalopleiding nodig heeft of niet. Ik dank de minister daarom voor haar openheid in deze aangelegenheid. Wat ze nu heeft aangekondigd, is een heel mooie oplossing, waardoor het probleem gunstig evolueert.

Enkele weken geleden werd als laatste musicalproductie De Spooktrein vertoond. Die Spooktrein dreigde even te ontsporen, maar nu zit hij toch weer op de rails.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil mijn appreciatie uitdrukken voor de oplossing van het probleem waarover we hebben gediscussieerd in de commissie voor Onderwijs en in de commissie voor Cultuur. Ik ben het ermee eens dat we moeten uitgaan van de autonomie van de hogescholen, maar we hadden in dit geval te maken met een heel bijzonder stukje kunstonderwijs, namelijk de enige musicalopleiding in Vlaanderen. Ik ben verheugd dat er daarvoor iets kon gebeuren.

De nu geboden oplossing stemt overeen met de tenor van de hoorzitting. De vraag was inderdaad dat er in eerste instantie zou worden voorzien in een overgangsregeling voor het volgend academiejaar en dat vervolgens zou worden gezocht naar een structurele regeling voor de opleiding.

In de culturele sector wordt heel wat over het kunstonderwijs gediscussieerd. Er zijn zelfs docenten die beweren dat het kunstonderwijs niet goed aansluit bij wat zich afspeelt in het veld, terwijl ze

zelf actief zijn als producent, muzikant of beeldend kunstenaar. Ik zou die mensen willen vragen om eerst naar zichzelf te kijken.

Overleg over het kunstonderwijs lijkt me noodzakelijk. We moeten eens nagaan hoe dit onderwijs zich in de toekomst zou moeten ontwikkelen. Het kunstonderwijs moet zich immers aansluiten bij wat zich in Vlaanderen in de sector afspeelt.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Collega's, in het licht van de verklaring die de minister heeft afgelegd, is uw verzoek om dit voorstel van resolutie in te trekken, een redelijke vraag. In dergelijke aangelegenheden zijn de resultaten het belangrijkste. De beslissing van de minister houdt de musicalopleiding in Vlaanderen in stand. We zijn dan ook bereid om het voorstel van resolutie in te trekken.

We moeten de hele sector van de kunstopleidingen eens grondig bespreken. Indien nodig, kunnen we het voorstel van resolutie altijd weer indienen. Ik neem aan dat de problematiek van het kunstonderwijs na het zomerreces weer aan bod zal komen.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, ik waardeer de gevonden oplossing en de manier waarop deze tot stand is gekomen. We bevonden ons immers in het spanningsveld tussen de autonomie van de hogescholen en onze plicht om unieke opleidingen, zoals deze hogere kunstopleiding, in stand te houden. De verklaring van de minister lijkt me een stap in de goede richting.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

Ik neem aan dat het voorstel van resolutie ingetrokken is. *(Instemming)*

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Ann De Martelaer, de heren Jan Van Duppen, Koen Helsen en Jan Roegiers en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen betreffende de ongelijke behandeling bij de toekenning van aanmoedigingspremies voor landingsbanen
– 1252 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

VERZOEKSCHRIFT betreffende de aanmoedigingspremies voor landingsbanen
– 1198 (2001-2002) – Nr. 1

Bespreking en verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van resolutie van mevrouw De Martelaer, de heren Van Duppen, Helsen en Roegiers en mevrouw Van Cleuvenbergen betreffende de ongelijke behandeling bij de toekenning van aanmoedigingspremies voor landingsbanen en het verzoekschrift betreffende de aanmoedigingspremies voor landingsbanen.

Het voorstel van resolutie luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

1° er binnen een sector – de social-profitsector – en binnen één maatregel – de landingsbanen – zich duidelijk verschillen aftekenen tussen de werknemers bij de toepassing van de betrokken regelgeving ;

2° de regelgeving inzake aanmoedigingspremies ingewikkeld is en niet bij iedereen bekend is en de gevolgen van de genomen maatregelen moeilijk door iedereen juist ingeschat kunnen worden ;

– vraagt de Vlaamse regering :

1° te onderzoeken welke verschillen er zijn voor werknemers die eenzelfde opdracht uitvoeren binnen een bedrijf, of die verschillen gerechtvaardigd zijn, en om eventueel te voorzien in aanpassingen en/of overgangsbepalingen ;

2° aandacht te schenken aan een vereenvoudiging van de regelgeving, met speciale aandacht voor duidelijke communicatie naar de burger.

Aangezien het verzoekschrift aan de basis ligt van het voorstel van resolutie, aanhoren we eerst het

verslag, namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen, over het verzoekschrift.

Mevrouw De Martelaer, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag over het verzoekschrift.

De bespreking van het voorstel van resolutie is geopend.

Mevrouw van Kessel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 14.30 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Luc Van den Brande c.s. betreffende een Vlaamse Conventie
– 1281 (2001-2002) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Van den Brande c.s. betreffende een Vlaamse Conventie dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op :

1° het feit dat in het najaar van 2002 een verklaring tot herziening van de Grondwet zal worden voorbereid ;

2° het feit dat het Vlaams Parlement in het verleden telkens doelstellingen heeft vastgelegd voor een volgende institutionele hervorming ;

Voorzitter

- 3° het feit dat vijf resoluties van het Vlaams Parlement van 3 maart 1999 betreffende een volgende staatshervorming een belangrijk referentiepunt blijven, maar dat een actualisering nodig is ;
- 4° het feit dat er momenteel een Europese Conventie aan het werk is die de krijtlijnen moet uittekenen voor het Europa van morgen, waarbij ook de nieuwe verhoudingen binnen Europa tussen het Europese beleidskader, de nationale staten en de deelstaten / regio's op de agenda staan ;
- 5° het feit dat in die Europese Conventie mee de plaats en de rol van Vlaanderen in Europa voor lange tijd worden uitgetekend ;
- 6° het feit dat in Ierland, Slovenië en Catalonië al een conventie is opgericht met het doel een inbreng te doen in de Europese Conventie ;
- overwegende dat een dergelijke nationale / regionale conventie een uitstekend instrument is om de burgers en de hele samenleving, met de vele maatschappelijke actoren, meer bij het Europese debat te betrekken ;
 - overwegende dat op die manier een belangrijke bijdrage geleverd kan worden aan het totstandbrengen van een politiek sterker en een meer democratisch Europa, met respect voor de eigenheid en verscheidenheid op het gebied van taal en cultuur en voor de interne, grondwettelijke status van de deelstaten / regio's ;
 - is van mening dat er een Vlaamse Conventie opgericht moet worden als doelstellingen :
 1. het opstellen van een manifest voor Vlaanderen als Vlaams programma voor de federale onderhandelingen over een verdere staatshervorming en – in een volgende fase – als basis voor Verenigde Conventies als deelstaten ;
 2. het formuleren van standpunten en voorstellen voor een Vlaamse inbreng in de Europese Conventie ;
 - is van mening dat die Vlaamse Conventie samengesteld moet zijn uit Vlaamse vertegenwoordigers van de verschillende parlementen en vertegenwoordigers van de Vlaamse rege-

ring, van de provinciale en lokale besturen, van de sociale economische en financiële actoren, van de culturele wereld, de sociaal-culturele sector, van de gezondheids- en welzijnssector, uit het onderwijs en universitaire kringen, van de justitiële wereld en uit de maatschappelijke bewegingen ;

- is van mening dat die Vlaamse Conventie ondersteunt moet worden door een groep van experts ;
- vraagt de Vlaamse regering om samen met het Vlaams Parlement over te gaan tot de oprichting en organisatie van de Vlaamse Conventie.

De bespreking is geopend.

De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dit voorstel van resolutie is allicht toevallig op de agenda van deze laatste plenaire vergadering terechtgekomen. We proberen al sedert de vorige legislatuur een gezamenlijk platform over de toekomst van Vlaanderen in het Belgisch staatsbestel en in het Europese kader op te bouwen.

Een tijdje geleden hebben we voorgesteld om een reeks geactualiseerde hoorzittingen te organiseren. In de periode 1996-1999 hebben we 120 mensen gehoord. Deze hoorzittingen zouden hier een vervolg op worden.

Ik betreur dat de meerderheid niet op ons voorstel is ingegaan. We moeten evenwel blijven voor ons kijken. We mogen ons niet krampachtig opstellen. We mogen er niet van uitgaan dat we worden achtergesteld. Het is de gezamenlijke plicht van alle Vlaamse politieke verantwoordelijken om na te denken over de plaats die Vlaanderen kan en wil innemen. Ik heb het dan niet zozeer over het institutionele vlak, maar wel over de manier waarop we de juiste antwoorden geven op de vragen van de mensen.

Ik stel vast dat er nuttige documenten verschijnen. De minister-president heeft een manifest geschreven. Dat gebeurde echter niet in het parlement maar daarbuiten. Er worden initiatieven genomen die men 'kleurrijk' noemt, maar die naar mijn gevoel eerder 'gekleurd' zijn, wat toch wel een verschil is. Eens te meer gebeurt dit niet samen met de volksvertegenwoordiging. Er is een groep opgericht die nadenkt over waar we zouden moeten staan in 2020. Ik vind een aantal van deze initiatie-

Van den Brande

ven positief, want het is natuurlijk goed om aan langetermijndenken te doen. Het is echter totaal onbegrijpelijk dat men wel vooruitziet, maar geen houding bepaalt op korte termijn.

Vandaag nog vernam ik dat de minister-president van Wallonië namens de Walen uitdrukkelijk zegt waarvoor hij staat en wat kan en niet kan op het politieke vlak. Ik las dat de Duitstaligen zich heel nadrukkelijk een grotere autonomie willen toe-eigenen, niet uit weerstand tegen de anderen, maar wel eens te meer om redenen van goed bestuur en om te een antwoord te bieden op de vragen en behoeften van de mensen. In die context hebben we een voorstel van resolutie voorgelegd. Tegen het voorjaar van 2003 moet immers een belangrijke verklaring over de grondwetsherziening worden voorgesteld. Die moet de krijtlijnen bepalen van wat we samen beogen in het Europa van morgen.

Het is natuurlijk opvallend dat ik veel dingen hoor buiten het parlement, terwijl er hier het grootste mutisme, een absoluut geruisloos stilzwijgen, heerst. Ik begrijp dat eigenlijk niet goed. U zou ons kunnen verwijten dat we nu vanuit onze democratische oppositierol absoluut hier in het parlement een debat willen uitlokken.

Mijnheer de voorzitter, collega's, in de vorige zittingsperiode spraken we niet over 'nieuwe politieke cultuur', maar probeerden we die wel waar te maken. Ik vind het heel belangrijk dat we toen altijd hebben gezegd dat het geen zin had om een houding aan te nemen van meerderheid tegenover oppositie. Ik denk dat niet kan worden tegengesproken dat we toen in nuchtere zakelijkheid samen de 5 resoluties van het Vlaams Parlement hebben proberen op te bouwen. Ik lees en ik hoor dat die 5 resoluties een belangrijk referentiekader blijven, maar tussen woord en daad – u weet het, de dichter zei het al – staan er niet alleen de praktische bezwaren maar ook de andere opties. Ik wil hem niet persoonlijk aanvallen, maar in het 'manifest' van de minister-president lees ik dat hij met grote overtuiging pleit voor een paritaire Senaat en de niet-splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Ik heb daar toch vragen bij.

U hebt het allemaal op uw nachtkastje liggen, dus u weet dat in het eerste deel van het Vlaams regeerakkoord zaken staan die onmiddellijk kunnen worden gerealiseerd op het institutionele vlak. Ik stel echter vast dat men een politieke keuze heeft gemaakt : bij de Lambermontakkoorden en ook op andere momenten heeft deze regering tegen het

eerste deel van het Vlaams regeerakkoord gehandeld. Ze had afgesproken om in het tweede deel van deze regeerperiode een heel duidelijk standpunt in te nemen over de meer fundamentele vragen, zoals de defederalisering van de gezondheidszorg, kinderbijlagen, enzovoort.

We hebben hier gisteren nog meegemaakt – en het zal vandaag een verlengstuk krijgen in de Senaat – dat men zonder meer terugkomt op een aantal basisbeginselen in de gerechtelijke organisatie, meer bepaald bij de bijkomende benoemingen en aanstellingen van een talig Franstalige rechters. Dit is een punt zonder voorgaande. Het is dus van het grootste belang dat we niet polemisch maar in een gemeenschappelijke benadering een platform zouden kunnen tot stand brengen, dat de basis moet vormen voor onderhandelingen met de andere deelstaten. Dit is een tweede belangrijk aspect uit het voorstel tot resolutie.

Wij denken dat zich alleen een intra-Belgisch probleem stelt – voor mij persoonlijk liggen de zogenaamd communautaire problemen achter ons – maar het gaat over kansen en mogelijkheden voor de toekomst. Op hetzelfde moment dat we naar een opbouw moeten streven om een Vlaams platform tot stand te brengen over de toekomst van de Vlamingen, is er eigenlijk iets onuitgegeven aan de hand in Europa, met name de Europese Conventie die nadenkt over de toekomst van Europa. De deelstaten hebben daarin zes waarnemers afgevaardigd via het Comité van de Regio's. We beogen gezamenlijk dat er een eigen bijdrage zou kunnen zijn van de zogenaamde constitutionele regio's. Het project van de huidige regering ondersteun ik ten volle. Ik probeer daarin de nodige afstandelijkheid te houden, en niet te zeggen dat alles verkeerd wordt aangepakt. Ik ondersteun dit project en deze samenwerking tussen de constitutionele regio's om hen een plaats te geven in Europa. Op dit ogenblik is er een totale ontkoppeling en weten alle parlementen in België, niet alleen het Vlaams Parlement, wat de opties zijn met betrekking tot deze conventie.

Natuurlijk is er het handvest met twee of drie krachtlijnen. Tegen maart-april, mei-juni, toevallig vallen de twee data samen, zal uitgetekend worden wat de nieuwe architectuur van Europa zal zijn, wat daarin de plaats zal zijn van de lokale gemeenschappen, van de regio's, van constitutionele deelstaten en van staten en het Europees niveau en hoe we kunnen weggaan van het hiërarchisch verband Europa naar het partnership en de verantwoordelijkheid die moet worden opgenomen door de verschillende bestuursgehelen. Op dat ogenblik denk

Van den Brande

ik dat het van het grootste belang is dat we, als bepaald wordt wat onze plaats in de toekomst van Europa zal zijn, we ook daaraan aandacht besteden. In tegenstelling tot wat voorzien was, en dat is eigenlijk veeleer een zaak van de federale regering waarvan wij de gevolgen dragen, was het uitdrukkelijk de bedoeling dat in alle lidstaten er eigen conventies zouden worden opgericht. Dit, precies om na te denken over die toekomst, en niet alleen van de architectuur, maar ook over wie verantwoordelijkheid draagt, waar en op welke wijze.

In de tekst van het voorstel van resolutie geef ik drie voorbeelden, maar er zijn ondertussen ook andere. Ierland, een klassiek West-Europees land met een grote traditie, heeft een eigen conventie opgericht om na te denken over de toekomst van Europa. Een kandidaat-lidstaat, namelijk Slovenië, heeft hetzelfde gedaan. Mijnheer Denys, we zijn met de commissie in Catalonië geweest, en u was sterk onder de indruk van wat daar gebeurt. Precies Catalonië heeft een eigen conventie opgericht waar men een hele reeks van mensen samenbrengt om opnieuw na te denken over de toekomstige plaats van Catalonië in het geheel van Europa. Het is erg vergelijkbaar, het is één van onze zes basispartners in de groep van zeven van de constitutionele regio's.

Mijnheer de voorzitter, collega's, in het licht van deze dubbele doelstelling, namelijk enerzijds hetgeen we zelf moeten uittekenen voor de toekomst van Vlaanderen en de Vlamingen, dat anderzijds niet los te koppelen is van het ruimere Europees geheel, is het van groot belang dat we een kader tot stand brengen waarbinnen kan worden gediscussieerd en tot besluitvorming kan worden gekomen. Ik heb daarnet verwezen naar nuttige initiatieven waarin ik goeie dingen vind.

Het manifest van de minister-president is een goed signaal, maar het is te vrijblijvend. We kunnen er niettemin de goede zaken uithalen. De moeilijkheid is dat er op 6 of 7 verschillende plaatsen, los van elkaar, ideeën naar voren worden gebracht, maar dat er geen politieke lijn is om tot een eigen platform te komen.

Het behoort tot de goede gewoonten van dit parlement, en voordien van de opeenvolgende Vlaamse raden, om geregeld de basislijnen aan te geven, waarvoor we samen willen gaan. Ik herinner me levendig dat de heer Vanvelthoven, als toenmalig voorzitter van de Vlaamse Raad, een 5-puntenprogramma heeft voorgesteld. Vóór het Sint-Michiels-

akkoord werd in 1991 een 10-puntenprogramma opgesteld, dat de politieke lijnen uitstippelde.

Met deze resolutie beogen we 2 zaken. We willen een basisplatform opstellen voor de toekomstige onderhandelingen, die hoe dan ook moeten worden gevoerd bij de vorming van een nieuwe federale regering na juni 2003. Dat moet gekoppeld zijn aan een grondwetswijziging, die moet toelaten een aantal veranderingen door te voeren.

Ook de Europese Conventie zal in juni 2003 tot een besluitvorming komen. Aan de hand van de Vlaamse Conventie kunnen we daar standpunten innemen onder democratische controle. We stellen voor dat die Vlaamse Conventie wordt samengesteld uit de levendige krachten van de Vlaamse samenleving, met Vlaamse vertegenwoordigers van de regeringen en parlementen. Het kan geen discussieforum zijn dat alleen door een politieke meerderheid en een regering wordt gedragen. Er kunnen afgevaardigden van de regering en het parlement in zetelen, vertegenwoordigers uit de culturele, sociale, gezondheids- en welzijnssector, uit de onderwijswereld, de universiteiten, justitie en een aantal maatschappelijke bewegingen, en ook uit de verschillende Vlaamse lokale besturen. Zo komen we tot een sluitend geheel dat ons toelaat om op een juiste wijze de onderhandelingen voor te bereiden.

We vragen aan de Vlaamse regering om samen met het Vlaams Parlement een Vlaamse Conventie op te richten, die helemaal in de lijn ligt van wat vroeger werd opgebouwd, en in andere Europese landen reeds bestaat.

Als we er niet in slagen om een gemeenschappelijk standpunt in te nemen met allen die verantwoordelijkheid dragen in Vlaanderen, dan moet ik vaststellen dat, ondanks de grote verklaringen binnen en buiten dit parlement, de leugen regeert en de meerderheid abdiceert, als het erop aankomt een gezamenlijke strategie op te stellen voor de toekomst van alle Vlamingen. (*Applaus bij CD&V, de N-VA en het VB*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, collega's, het voorstel van resolutie dat de heer Van den Brande op de vooravond van 11 juli voorlegt, kan worden samengevat in één vraag. Is er in Vlaanderen nood aan een Vlaamse hoogmis ? Is die strategisch noodzakelijk om meer Vlaamse autonomie te bereiken ? Ik veronderstel niet dat de heer Van den Brande de tekst heeft ingediend

Denys

opdat de CD&V-fractie zich extra kan profileren op communautair vlak. Zijn bekommernis is het opbouwen van een strategie.

Mijnheer Van den Brande, sta me toe te zeggen dat ik zo'n Vlaamse hoogmis geen goed idee vind. U hebt zelf verwezen naar Kleurrijk Vlaanderen en naar de rondetafelconferentie over onderwijs. Er worden reeds voldoende initiatieven genomen op halflange en lange termijn. Ik ben ervan overtuigd dat het werk dat we tijdens de vorige legislatuur mede onder uw impuls hebben verricht en dat heeft geleid tot de zogenaamde vijf resoluties van het Vlaams Parlement, goed was. Het werk moet niet worden overgedaan en de omstandigheden zijn vandaag niet van die aard dat het opnieuw moet worden bekeken.

Zowel de minister-president als elke meerderheidsfractie vinden die resoluties nog steeds het enige referentiekader waarbinnen wij communautair moeten onderhandelen. De Lambermont-akkoorden werden volgens dat referentiekader afgesloten. De discussie over de vraag of de akkoorden halfvol of halfleeg zijn, moet nu niet worden gevoerd. Ik stel alleen vast dat een van de medeauteurs van de resoluties, de heer Sauwens, ook onderhandeld heeft over de Lambermontakkoorden. Ik ga ervan uit dat het een zoveelste stap van de staatshervorming is die moest worden gezet.

Bij het zetten van nieuwe strategische stappen moeten we ons houden aan het referentiekader. We mogen het zeker niet in vraag stellen. Het moet voor elke Vlaamse fractie en partij blijven gelden. De minister-president heeft gelijk dat het meest geschikte moment om iets te ondernemen, de volgende regeringsonderhandelingen zijn. De VLD-fractie is bereid om dan opnieuw over communautaire punten te praten.

Mijnheer Van den Brande, u noemt de Europese Conventie een nieuw gegeven. De minister-president is er lid van en verdedigt er de stelling van de sterke regio's. Dat zijn de regio's met legislatieve bevoegdheden en autonomie. Onder uw voorzitterschap hebben we Catalonië bezocht met de commissie. We hebben er afgesproken dat de sterke regio's een actie zullen ondernemen : niet alleen vanuit de regering, maar ook vanuit de parlementen. We hebben afgesproken om een tekst op te stellen. Ik wacht op die tekst, en ik ben zeker bereid om samen met u iets te doen om met de andere sterke regio's Catalonië, Wales, Schotland en Wallonië actie te ondernemen. We moeten onze vragen als

regio, zoals de toegang tot het Hof van Luxemburg, zo stevig mogelijk onderbouwen en zo duidelijk mogelijk omschrijven.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Denys, er is al een ontwerp van tekst klaar. We kunnen die bekijken tijdens de eerstvolgende commissievergadering. De tekst behandelt de netwerksamenwerking tussen de parlementaire commissies van het Vlaams Parlement en onze twee partners Schotland en Catalonië.

De heer André Denys : Als onze commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden erin slaagt om samen met Catalonië een gemeenschappelijke tekst op te stellen, dan noem ik dat concreet werken. Het is immers een concrete aanpak waarbij de sterke regio's binnen de Europese Conventie ook vanuit de parlementen hun stem laten horen. Maar moeten we daarvoor over een Vlaamse Conventie beschikken ? U gaf het voorbeeld van de Catalaanse Conventie, maar die is te vergelijken met wat gebeurt via Kleurrijk Vlaanderen, namelijk werken op lange termijn, maar heeft niets specifiek te maken met de Europese Conventie. (*Opmerkingen van de heer Luc Van den Brande*)

Catalonië lobbyt heel erg bij Europa op alle mogelijke domeinen. De Catalaanse Conventie is qua algemeen langetermijndenken vergelijkbaar met Kleurrijk Vlaanderen. Het heeft niets te maken met het versterken van de regio's naar de Europese Conventie. We hebben geen nood aan een Vlaamse hoogmis, maar wel aan concrete acties. Er bestaat een referentiekader. Laat ons dat niet in vraag stellen, maar eraan vasthouden. We moeten beseffen dat we altijd met de Franstaligen zullen moeten onderhandelen. We moeten in de commissie voor Buitenlands Beleid proberen te versterken wat de minister-president op dat vlak doet. Onze fractie zal dit voorstel van resolutie dan ook niet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, onze fractie zal in tegenstelling tot de VLD dit voorstel van resolutie wel steunen. We vinden het een uitstekend idee dat er naast de Europese Conventie ook een Vlaamse wordt opgericht, naar analogie met Catalonië, Ierland en Slovenië. We hebben overigens het nodige voorbehoud bij de Europese Con-

Van Overmeire

ventie. U mag er niet te optimistisch over zijn en het belang ervan niet overschatten. Uiteindelijk zullen de lidstaten beslissen wat er van de Europese Conventie overeind blijft.

We denken dat qua inhoud de oefening niet zo heel bijzonder moeilijk kan zijn. Er bestaat al een vrij grote consensus over de plaats van Vlaanderen in het Europa van de 21e eeuw. We zijn het in grote lijnen eens over waar we uiteindelijk naartoe willen. Veel meer dan het inhoudelijke, lijkt ons de discussie over de strategie belangrijk. Ik wil nog eens verwijzen naar het Vlaams Manifest van de minister-president. Ik citeer : "De 5 resoluties van het Vlaams Parlement werden bijna eenparig goedgekeurd, op een aantal onthoudingen op beperkte onderdelen van de sp.a en Agalev na. Ze kunnen echter niet het eisenprogramma vormen dat bij onderhandelingen met de Franstaligen en het federale niveau slechts te nemen of te laten is."

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Van Overmeire, het verrast me dat u zegt dat er op inhoudelijk vlak geen problemen zullen zijn en dat we het eens zijn over de positie van Vlaanderen binnen Europa. De stelling van het Vlaams Blok is gebaseerd op separatisme. U wilt niet met België als lidstaat naar Europa, maar met een onafhankelijk Vlaanderen. Op dat vlak zijn we het al fundamenteel oneens. Geen enkele andere fractie deelt die mening, behalve de leden van de N-VA misschien, al is hun stelling me niet helemaal duidelijk.

De heer Karim Van Overmeire : We zijn het niet eens over de instrumenten, wel over het doel, namelijk een sociaal en ecologisch gecorrigeerde vrijemarkteconomie in Vlaanderen.

De heer André Denys : Bent u het eens om daarover te onderhandelen met de Franstaligen ?

De heer Karim Van Overmeire : Mag ik antwoorden ?

De heer André Denys : Als we willen praten over de positie van Vlaanderen binnen Europa, moet er een grondwetsherziening komen. Bent u bereid om daarover te gaan praten met de Franstaligen ?

De heer Karim Van Overmeire : We moeten over een aantal punten rond de tafel gaan zitten. De 5 resoluties zijn daarbij een interessante uitgangsbasis. Wanneer de Franstaligen net zoals in het verle-

den niet bereid zijn om over die 5 punten te praten – lees er maar de reacties van de Franstaligen op het manifest op na – dan moet minister-president Dewael, zoals premier Klaus van het toenmalige Tsjechoslovakije, zijn conclusies trekken. Dan zal blijken dat deze federatie niet langer de instrumenten biedt om ons project voor Vlaanderen, namelijk een sociaal en ecologisch gecorrigeerde vrijemarkteconomie met voldoende vrijheid en een flexibele economie, te ontwikkelen. Daarover bestaat een consensus. De Belgische constructie vormt een rem om onze belangen in Europa en in de wereld te verdedigen. We praten hier over de strategie, over de instrumenten waarmee we ons doel moeten bereiken en niet over het inhoudelijke aspect. Ik denk nog altijd dat een grote meerderheid in Vlaanderen gewonnen is voor eenzelfde project.

Mijnheer Denys, wat zult u doen als de Franstaligen – eens te meer – niet bereid zijn om over de fundamenteën van de zaak te praten ? Over die fundamenteën zijn we het in Vlaanderen eens.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, ik weet niet of u vandaag het stuk van minister-president Van Cauwenberghé hebt gelezen. Tijdens de vorige legislatuur hebt u verscheidene malen gezegd dat er geen federale regering zou worden gevormd zonder staats hervorming of zonder de realisatie van de 5 resoluties. Uiteindelijk is het Lambermontakkoord gevolgd. De inkomsten om de bijkomende bevoegdheden uit te oefenen, liggen 0,2 procent hoger. We kunnen beschikken over 5 miljard meer inkomsten. Op 700 miljard is dat niet veel. Maar u bent tevreden.

Durft u hier nu zeggen dat er geen federale regering zal worden gevormd zonder staats hervorming en zonder de federalisering van het gezinsbeleid, de kinderbijslagen, het gezondheidsbeleid, de fiscaliteit, het loon- en tewerkstellingsbeleid. Bent u bereid om namens de VLD-fractie die eis te stellen ?

De heer André Denys : Dat is geen enkel probleem. Minister-president Dewael heeft zelf gezegd dat hij die punten op de agenda zal zetten.

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb het niet over punten op de agenda zetten.

De heer André Denys : U spreekt hier zo smalend over het Lambermontakkoord.

De voorzitter : We moeten hier niet opnieuw die discussie voeren.

De heer Eric Van Rompuy : Men verwerpt hier het oprichten van een Vlaams platform. Het wordt hier voorgesteld alsof we het daar allemaal over eens zijn.

De voorzitter : Ik weet wel dat het morgen 11 juli is. Dat wil echter niet zeggen dat we nu alles moeten herkauwen.

De heer Eric Van Rompuy : De minister-president publiceert een groot manifest dat breed in de media werd uitgesmeerd. Nu hoor ik de VLD zeggen dat ze het niet nodig vinden om in het parlement een Vlaams platform te realiseren. We hebben onze conclusies al getrokken. We weten waar toe de meerderheid zich engageert.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Van Rompuy, er is uiteraard een basistekst. Bij de federale regeringsvorming zullen we ons steunen op de basistekst. Ik ben niet meer van de jongsten. Ik denk aan al die regeringsformaties, de Honderd Dagen, de Sint-Michielsakkoorden, enzovoort. Denkt u nu echt dat toen formateur Dehaene de onderhandelingen voerde, hij geen basistekst had ? Denkt u nu echt dat de akkoorden die werden afgesloten volledig tegemoet kwamen aan de wensen van de heer Dehaene en de Vlaamse Raad ?

U bent te bekwaam en hebt te veel ervaring. U weet dat men zich tijdens dergelijke discussies hard moet opstellen. U weet echter ook uit ervaring dat dan alle zaken aan bod komen. Het is onheus om aan de heer Denys dergelijke vragen te stellen. Uiteraard verdedigen we die stelling. Uiteraard zullen we het maximum uit de onderhandelingen halen. Uiteraard zijn de Lambermontakkoorden voor u onvoldoende.

Er is tijdens deze legislatuur wel vooruitgang geboekt en niet tijdens de vorige. Dat heeft duizend en één redenen. Tijdens de vorige zittingsperiode was er misschien niet het juiste moment en kon het niet ? Let op hoe u de zaken voorstelt ? U moet misschien eens een inventaris maken van de jongste 30 jaar van de Vlaamse geschiedenis. Dan zult u misschien zien hoe het een en het ander tot stand is gekomen en wie welke toegeving heeft gedaan.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Volgens het Reglement kan de spreker wel worden onderbroken, maar ik sta hier nu al 4 minuten te luisteren naar een debat tussen de VLD en CD&V, waarbij de ene de andere tracht te overtuigen van hoe Vlaamsgezind hij wel niet is geweest in het verleden. De vraag is natuurlijk hoe Vlaamsgezind ze in de toekomst zullen zijn.

Ik citeer uit het boekje van de minister-president : 'Die 5 resoluties kunnen niet het eisenprogramma vormen dat bij de onderhandelingen met de Franstaligen op het federale niveau slechts te nemen of te laten is. Ze vormen eigenlijk de voorafbeelding van een gedroomd beter bestuur. Als het Vlaams Parlement het voor het zeggen zou hebben, dan zou dat de configuratie zijn van de bevoegdheden, macht en middelen van de deelstaat Vlaanderen in België. De deelstaat Vlaanderen heeft het echter niet alleen voor het zeggen. Er moet ook nog worden onderhandeld en er moeten compromissen worden gesloten.'

Dat schetst een typische mentaliteit. Ik denk dat het de heer Eppink was die zei dat in dit land de meerderheid denkt met de mentaliteit van de minderheid en de minderheid zich als een meerderheid gedraagt. Dat is natuurlijk de essentie van de zaak en ik denk dat hier de perversiteit van het Belgisch federalisme naar voren komt. De Vlamingen vormen 60 percent van de Belgische bevolking en leggen 70 percent van de centen op tafel. Wanneer een politiek project kan worden tegengehouden waarover in Vlaanderen bijna eensgezindheid leeft, en waar dus ook een meerderheid voor is gevonden in België, dan denk ik dat de eerste doelstelling van het Belgisch federalisme, namelijk de Vlaamse meerderheid in België monddood maken, meer dan ooit is gerealiseerd.

Na Lambermont constateren we dat de klassieke deal, namelijk geld ruilen voor bevoegdheden, niet meer kan doorgaan. Aan Franstalige kant zegt men immers : 'Voorlopig zijn we sterk genoeg om elke verdere staatsvorming af te blokken. Er komt een institutionele stop voor de volgende 10 tot 20 jaar.'

Er lag geen nationalist of fascist aan de basis van het Tsjechoslovaaks model. De heer Klaus, een liberaal, was de gangmaker van dat systeem. Hij stelde vast dat de belangen van Tsjechië binnen het Tsjechoslovaaks politiek project, waarvoor een grote meerderheid bestond in Tsjechië, voortdurend werd tegengehouden. Zal de Vlaamse Conventie een stap in dezelfde richting betekenen ? Wellicht niet. Het zal te vergelijken zijn met fietsen

Van Overmeire

op een hometrainer. Het blijft een gezonde oefening, zonder dat we vooruitgaan. Fietsen op een hometrainer is echter gezond en kan een mobiliserend effect hebben.

Voor iedereen zal het moment van de waarheid aanbreken. Iedereen zal zich moeten komen verantwoorden. Er kan wel een consensus zijn over bepaalde ideeën, maar met welke strategie die ideeën in de praktijk zullen worden omgezet, is een andere vraag. Onze fractie zal dit voorstel van resolutie steunen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens niet deel te nemen aan de polemiek van de heer Vermeiren. Niemand kan bij een onderhandeling alles krijgen wat hij wenst. Dat is duidelijk en tot zover volg ik de heer Vermeiren. Er kan natuurlijk een redelijk of een onredelijk verschil zijn.

Het Sint-Michielsakkoord kwam tot stand op basis van een 10-puntenprogramma van de toenmalige Vlaamse Raad. Er zijn toen 7 tot 8 essentiële punten aangenomen van ons gemeenschappelijk platform. Dat we hier nu een eigen Vlaams Parlement en een Vlaamse regering hebben, dat er een belangrijke bevoegdheidsuitbreiding is gekomen en dat we internationaal verder staan dan om het even welke andere constitutionele deelstaat, is niet de verdienste van de zogenaamde Vlaamse liberalen. Laat de feiten maar spreken. Die zijn belangrijker.

Het is absoluut merkwaardig dat u ermee akkoord gaat dat de minister-president op alle mogelijke plaatsen, behalve in het parlement, zijn ideeën aanbrengt, maar elk debat in dit parlement weigert. Er is dus blijkbaar niet in democratisch-politieke termen na te denken over wat er eigenlijk moet gebeuren. Ik pleit hier niet voor een hoogmis. Ik pleit ervoor dat we een conventie tot stand brengen om rustig, zakelijk en rationeel na te denken.

Ik heb zojuist de lichaamstaal van de voorzitter gezien, maar ik kan hem niet bij het debat betrekken. Daarjuist is er gezegd dat er een belangrijk manifest van minister-president Dewael is. Ik heb begre-

pen dat we bedenkingen kunnen maken over de belangrijkheid daarvan, maar dat moet in een ander debat gebeuren.

Mijnheer de minister-president, het debat wordt lamgelegd zodat u een vrijgeleide krijgt om zelfs tegen de vijf resoluties van het Vlaams Parlement in te handelen. Wie het tegendeel beweert, is hypocriet, en u weet dat zeer goed. De schijn heerst, de leugen regeert en de meerderheid abdiceert. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik aanvaard niet dat de heer Van den Brande zegt dat het parlement monddood wordt gemaakt, want we hebben tal van mogelijkheden om minister-president Dewael over zijn Vlaams manifest te onderwerpen.

Mijnheer Van den Brande, u wilt echter iets anders : u wilt een Vlaamse hoogmis. Zo'n werkwijze zou grotendeels buitenparlementair van aard zijn, want u wilt met een aantal groepen rond tafel gaan zitten. Ik ben die hoogmissen beu, ik wil concrete stappen. Wel, die concrete punten zijn verwoord in de vijf resoluties. Die resoluties zijn nog iets anders dan de tien punten die het Vlaams Parlement destijds in verband met de Sint-Michielsakkoorden heeft goedgekeurd. We staan volledig achter die vijf resoluties.

Hier de indruk wekken dat de niet-aanvaarding van deze resolutie het parlement monddood maakt, is onterecht. Ik stel trouwens vast dat tijdens elke discussie over de begroting deze aangelegenheid uitgebreid aan bod komt. In elk geval zijn we ervan overtuigd dat het toekomstige regeerakkoord beslissend wordt.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 14.30 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCHRIFT betreffende het verlenen van academische gelijkwaardigheid aan gemengde opleidingsparcours

– 1261 (2001-2002) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende het verlenen van academische gelijkwaardigheid aan gemengde opleidingsparcours.

De heer De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer De Meyer, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de toepassing van het VIPA-decreet

– 1274 (2001-2002) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen over het verzoekschrift betreffende de toepassing van het VIPA-decreet.

De heer Van Duppen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw van Kessel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Becq, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de toekenning van een sociale tegemoetkoming in de vorm van een sanitaire cheque

– 1275 (2001-2002) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen over het verzoekschrift betreffende de toekenning van een sociale tegemoetkoming in de vorm van een sanitaire cheque.

De heer Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw van Kessel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

VERZOEKSCHRIFT betreffende mobiliteit en de invoering van bedrijfsvervoerplannen

– 1276 (2001-2002) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie over het verzoekschrift betreffende mobiliteit en de invoering van bedrijfsvervoerplannen.

De heer Cordeel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

VERZOEKSCHRIFT betreffende woon-werkverkeer met privé-bussen

– 1277 (2001-2002) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Openbare Wer-

Voorzitter

ken, Mobiliteit en Energie over het verzoekschrift betreffende woon-werkverkeer met privé-bussen.

De heer Malcorps, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Verfaillie, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

VERZOEKSCHRIFT betreffende het fietsbeleid in Vlaanderen
– 1278 (2001-2002) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie over het verzoekschrift betreffende het fietsbeleid in Vlaanderen.

De heer Malcorps, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Verfaillie, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.09 uur.*
